

udpenslet, hvilke Forandringer og Forbedringer Bygningen skulde være Genstand for. Det er denne Udpensling, der af det ærede Udvalg er blevet aftrykt som Bilag til Betænkningen. Naar dette er foretaget med Bygningen, er den efter denne sagkyndige Kontrols Erklæring overfor mig fuldt forsvarlig til det Brug, som skal gøres af den fra Statens Side. I Tillid dertil gaar jeg ud fra — og det tror jeg, vi alle tør gøre —, at den er bygget saaledes, at der ikke bliver Tale om større Vedligeholdelsesudgifter ved denne Bygning end ved andre Bygninger. Dette med Hensyn til Bygningens Forsvarlighed og Soliditet.

Med Hensyn til Bygningens Brugbarhed for Telegrafvæsenet tror jeg, ærede Medlemmer tør berolige sig med, hvad der for mig har været afgørende, at Telegrafvæsenet selv paa ethvert Tidspunkt har erklæret sig særdeles tilfreds med de Forhold, som der her bydes det at arbejde under. Jeg ved ikke, hvor de ærede Medlemmer ville gaa hen for at finde Grundlag for deres Udtalelser i modsat Retning. I alt Fald er jeg sikker paa, at de ikke ville kunne finde noget, som overfor en uholdt Dommer vil kunne veje op mod denne Udtalelse fra Telegrafvæsenet. Naar det ærede Medlem for Ringsted saavel i sin Betænkning som ogsaa nu mundtlig særlig har henvist til, at man i denne Bygning maatte anbringe en Del af Personalet i Tagetagen, er det ganske rigtigt. Thi til den Virksomhed, som skal udfoldes i den store Telegrafsal, maa man have et Lokale med Ovenlys, og hvorledes vil saa det ærede Medlem undgaa, at den kommer til at ligge i Tagetagen? Det ærede Medlem er paa Telegrafvæsenets Vegne navnlig ængstelig for, at de skulle faa det for hedt deroppe, men derfor kan der sørges, og derfor har man selvfølgelig sørget gennem Ventilation; der vil om Sommeren blive pumpet kold Luft ind i denne Sal, saa den Betænknelighed har slet ikke noget paa sig.

Saa er der kun tilbage dette, at Bygningen ikke er køn nok. Ja, om Smag og Behag bør man ikke disputere; jeg skal i hvert Fald ikke indlade mig paa en Disputats med de ærede Medlemmer, der have udtalt sig derom. Hvor stærke Udtryk det ærede Medlem for Odense end bruger om den „græsselige“ Bygning, virker det ikke paa mig. Jeg kan tage fejl, men efter mit Skøn er det en meget net Bygning, men derom kan det, som sagt, ikke hjælpe at diskutere videre. Jeg skal heller ikke komme ind paa, hvilke Fordrin-

ger man i saa Henseende med Rette kan stille til en Statsbygning. Jeg tror i hvert Fald, at Staten ogsaa har Lov til at se hen paa, hvad det vil koste at tilfredsstille de dyre Fordringer, som ærede Medlemmer, Arkitekter og andre mene at kunne stille til Statens Bygninger. Saa flot som det ærede Medlem for Odense, der mente, at det ikke kom an paa en Million Kr. mere eller mindre, er jeg ikke, og det tror jeg heller ikke, dette Tings Flertal er; jeg tillader mig i alt Fald indtil videre at gaa ud fra, at det ikke er saa, at det er Tinget ligegyldigt, om en Bygning, der herefter vilde koste henved $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., skulde koste 1 Mill. Kr. mere eller mindre blot for at kunne naa det Skønhedsideal, som det ærede Medlem for Odense opstiller. Thi hvad der i øvrigt kan kræves af Bygningen, er opnaaet.

Jeg skal i øvrigt ikke dvæle videre ved de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Ringsted har fremsat, eller som findes i Mindretallets Betænkning, der i øvrigt paa flere Punkter er særdeles mærkelig. Jeg skal som Vidnesbyrd herom kun fremhæve, at det endogsaa i sin Betænkning stiller den Paastand i Spidsen, at denne Ejendom „er opført af private Spekulanter, oprindeligt med et helt andet Formaal for Øje“. Jeg troede dog, at denne Paastand, som ganske vist tidt dukker frem baade her og udenfor Salen, var tilstrækkelig tidt modsagt. Denne Bygning er netop fra første Færd opført med dette Formaal for Øje og ikke noget som helst andet.

Naar det ærede Medlem for Ringsted afrundede 1,450,000 Kr. til $1\frac{1}{2}$ Mill., idet han gik ud fra, at Omkostningerne vilde blive saadan noget som 50,000 Kr., skal jeg bemærke, at de Omkostninger, der er Tale om, gaa lige lukt i Statskassen, det er de Afgifter, som skulle svares til den ved enhver Ejendomshandel. Jeg vil ikke rose Ministeriet, men jeg vil dog sige, at det maaske dog kan have Krav paa nogen Paaskønnelse, at vi ere komne saa langt, som vi ere, i den Henseende, uden at vi have givet en Øre ud til Medhjælp udenfor Ministeriets egne Kræfter, som selvfølgelig ikke faa særlig Betaling for denne deres Virksomhed. At man skulde kunne faa en tilstrækkelig god Telegrafbygning i det Kvarter, hvor hidtil i alt Fald en Del deraf har været indlogeret, nemlig ved den gamle Postgaard, tror jeg ikke paa. Der har jo været nedsat en Kommission om den Ting, og den udtaler, at den ikke tror derpaa. Det maa formentlig være